

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére rendelkezésre álló határidő 2004. február 5-én lejárt.

(¹) HL L 208., 2002. 8. 5., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 7. kötet, 12. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Spanyol Királyság ellen 2005. május 18-án benyújtott kereset

(C-219/05. sz. ügy)

(2005/C 182/56)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: D. Recchia meghatalmazotti minőségben, J. Rivas-Andrés és J. Gutiérrez Gisbert ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. május 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Spanyol Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1. állapítsa meg, hogy mivel Sueca, ennek agglomerációja és La Ribera (Valencia) egyes településeinek települési szennyvizet egy érzékenynek minősülő területre történő kibocsátásuk előtt nem kezelte megfelelő módon, a Spanyol Királyság nem teljesítette a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv (¹) 3. és 4. cikkéből, valamint 5. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.
2. kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

– A Spanyol Királyság nem teljesítette a hivatkozott irányelv 3. cikkéből eredő kötelezettségeit: az említett cikk értelmében a 10 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációknál az „érzékeny terület”-nek tekintett befogadó vizekbe kibocsátott települési szennyvíz esetében a tagállamok biztosítják, hogy a gyűjtőrendszerek legkésőbb 1998. december 31-ig elkészüljenek. Mind Sueca agglomerációja, mind pedig a Valencia megyében található La Ribera kerület agglomerációinak nagyobb része 10 000 lakosegyenértéknél nagyobb népességgel rendelkezik, és szennyvizüket „érzékeny” minősített területre bocsátják ki. Kétségtelen, hogy még nem készültek el az ezen agglomerációk összes szennyvizét befogadó gyűjtőrendszerek.

– A Spanyol Királyság nem teljesítette a hivatkozott irányelv 4. és 5. cikkéből eredő kötelezettségeit: ez a két cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy a 10 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk esetében a települési szennyvizet érzékeny területekre való kibocsátásuk előtt a másodlagos kezelésnél szigorúbb követelményeket kielégítő tisztításnak vessék alá, legkésőbb 1998. december 31-ig. Kétségtelen, hogy Sueca összes szennyvizét nem vetik alá a másodlagos kezelésnél szigorúbb követelményeket kielégítő tisztításnak a tenger érzékeny területére való kibocsátásuk előtt. La Ribera kerület agglomerációi szennyvizeinek nagyobb része sem kerül megfelelő kezelésre ugyanezen érzékeny területre történő kibocsátása előtt. Sueca tengerparti agglomerációja (El Perelló, Les Palmeres, Mareny de Barraquetes, Playa del Rey és Boga del Mar) 37 000-51 000 főből álló nyári népességével, szennyvizet csak másodlagos kezelésnek vetik alá az érzékeny területre történő kibocsátásuk előtt.

(¹) HL L 135., 1991.5.30., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26.o.

A Bayerisches Verwaltungsgericht München 2005. május 4-i végzésével a Daniel Halbritter kontra Freistaat Bayern ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-227/05. sz. ügy)

(2005/C 182/57)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bayerisches Verwaltungsgericht München (Németország) 2005. május 4-i végzésével, amely 2005. május 20-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Daniel Halbritter kontra Freistaat Bayern ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bayerisches Verwaltungsgericht München a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 91/439/EGK irányelv (¹) 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével együtt olvasott 1. cikkének (2) bekezdését, hogy egy tagállam a területén akkor sem tagadhatja meg egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély alapján a vezetés jogát, ha az előbbi tagállam területén a vezetői engedély tulajdonosával szemben az ezen állam által megadott vezetői engedély visszavonására vagy érvénytelenítésére tettek intézkedést, ha az ezzel az intézkedéssel elrendelt, új vezetői engedély megadására vonatkozó tilalmi idő lejárt, mielőtt a másik tagállamban kiállították volna a vezetői engedélyt és

a) ha az elsőként említett tagállam joga abból indul ki, hogy a járművezetésre való alkalmasságot, mint a vezetői engedély újbóli megszerzésének anyagi jogi feltételét a nemzeti rendelkezések szerint részletesen szabályozott, a hatóságok rendelkezésére készített orvos-pszichológiai szakvéleménnyel kell igazolni (ami mindeddig nem történt meg)

és/vagy

b) ha a nemzeti jog szerint fennáll a jogosultság a tilalmi idő leteltét követően kibocsátott közösségi vezetői engedély használatára való jog megadására az elsőként említett tagállam területén, ha visszavonás vagy tiltás nemzeti jogi okai többé nem állnak fenn?

2) Úgy kell-e értelmezni 91/439/EKG irányelv 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével együtt olvasott 1. cikkének (2) bekezdését, hogy a más tagállamból származó vezetői engedély tulajdonosának megadandó vezetői engedély iránti kérelem esetén, ha a más tagállamból származó vezetői engedély leadják (ún. „lecserelés”), a tagállam, pusztán azért, mert az a másik tagállam megadta a közösségi vezetői engedélyt, nem folytathat további vizsgálatot a járművezetésre való alkalmasságot illetően – amit a belső joga a vezetői engedély megadása feltételének tekint és részletesen szabályoz –, figyelembe véve a közösségi vezetői engedély megadásának idején fennálló feltételeket?

(⁽¹⁾) HL L 237., 1. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-254/02. sz., L kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. március 9-én hozott ítélete ellen L által 2005. május 26-án benyújtott fellebbezés

(C-230/05. P. sz. ügy)

(2005/C 182/58)

(Az eljárás nyelve: francia)

L (képviselik: P. Legros és S. Rodrigues ügyvédek), 2005. május 26-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-254/02. sz., L kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. március 9-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-254/02. sz. ügyben 2005. március 9-én hozott ítéletét;
- adjon helyt a fellebbező fél által az első fokú eljárásban előterjesztett megsemmisítés iránti és kártérítési kereseti kérelmeknek; és

3. kötelezze az alperest az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott ítélet:

- egyrészt megsértette a védelemhez való jogot és a felperes érdekeit annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság több eljárási szabálysértést és több nyilvánvaló értékelési hibát követett el, és a megtámadott ítélet indokolása hiányos;
- másrészt pedig megsértette a közösségi jogot, mivel semmilyen következményt nem fűzött ahhoz, hogy az alperes megsértette a személyi állományának szóló küldemények továbbítására, illetőleg a személyi állománya ügyeinek ésszerű határidőn belül történő intézésére – a gondos ügyintézés általános jogelve értelmében – vonatkozó kötelezettségeit.

A C-384/03. sz. ügy (⁽¹⁾) törlése

(2005/C 182/59)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

2005. április 28-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-384/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyolország Királyság ügy törlését.

(⁽¹⁾) HL C 264., 2003.11.1.

A C-440/03. sz. ügy (⁽¹⁾) törlése

(2005/C 182/60)

(Az eljárás nyelve: német)

2005. április 4-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-440/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügy törlését.

(⁽¹⁾) HL C 289., 2003.11.29.